

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 260 af 6. maj 1993, affattes § 2, stk. 3-5, således:

»Stk. 3. I kommuner, hvor grundskyldpromillen for skatteårene 1994-1996 er fastsat til mere end 15, opkræves den kommunale grundskyld for det eller de pågældende skatteår dog med 15 promille af ejendomme, som på tidspunktet for den vurdering, der lægges til grund for skatteberegningen, må anses for benyttet til landbrug, gartneri, frugtplantage eller planteskole, jf. § 33, stk. 1, i vurderingsloven. Ved anvendelsen af bestemmelsen i 1. punktum i Københavns og Frederiksberg kommuner lægges den promille, der er fastsat for amtskommunal grundskyld, til de 15 promille, der er nævnt i 1. punktum.

Stk. 4. Statskassen yder for skatteårene 1994-1996 et særligt tilskud til de kommuner, der er omfattet af reglerne i stk. 3. Tilskuddet til den enkelte kommune skal svare til det beløb, hvormed grundskylden til kommunen for det pågældende skatteår er nedsat af de ejendomme, der er nævnt i stk. 3.

Stk. 5. Landbrugsministeren fastsætter de nærmere regler om udbetaling af særlige tilskud efter stk. 4.«

§ 2. Kommunalbestyrelsen i primærkommuner fastsætter i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget grundskyldpromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld, og summen af de af-

giftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse, jf. § 1, stk. 2.

Stk. 2. Grundskyldpromillen i en kommune skal udgøre mindst 6 og højst 24, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog med tillæg af den for amtskommunal grundskyld fastsatte promille.

Stk. 3. En kommune, der for indkomståret 1986 har fastsat en grundskyldpromille, der overstiger den i stk. 2, angivne maksimumsgrænse med mere end 6 promille, eller som ligger under den i stk. 2 angivne minimumsgrænse, kan i de efterfølgende indkomstår fravige de i stk. 2 angivne grænser, idet der dog fra og med indkomståret 1987 skal ske en tilnærmelse til de anførte grænser med mindst 2 promille pr. indkomstår.

Stk. 4. En kommune, der i medfør af stk. 3 fra og med indkomståret 1987 fastsætter en højere grundskyldpromille end det i stk. 2 angivne maksimum, skal dog for ejendomme eller dele af ejendomme, der anvendes til beboelse, anvende den grundskyldpromille, der svarer til det i stk. 2 angivne maksimum.

Stk. 5. Kommuner, der for indkomståret 1986 har fastsat en grundskyldpromille, der overstiger den i stk. 2 angivne maksimumsgrænse med 6 promille eller derunder, kan dog uanset bestemmelserne i stk. 4 i de efterfølgende indkomstår fastsætte en grundskyldpromille, der giver et provenu svarende til det foregående års grundskyldprovener. Grundskyldpromillen må dog ikke overstige det foregående års promille og skal senest i skatteåret 1991 være inden for de i stk. 2 angivne grænser.